

От. Иванъ.

Царю! твоятъ животъ и царството...

Исакъ (подслушва).

Асѣнь.

Въ опасность сж, знамъ, отче... (въздиша) Братъ ми...
(скланя жаловито глава).

От. Иванъ.

Грѣшишъ противъ Бога, царю.

Асѣнь (смаяно гледа на От. Ивана).

От. Иванъ.

Петъръ е невиненъ.

Асѣнь (сильно зарадванъ).

Невиненъ? повтори, отче! молиж ти се, повтори! Невиненъ?

От. Иванъ.

Съ най-коваренъ начинъ Петъръ е очерненъ предъ тебе
и отстраненъ отъ Търново...

Асѣнь (радостно сключва ръцѣ).

Боже мой! братъ ми невиненъ! И ти не си ми писвалъ
никогажъ? И той не е мислилъ...

От. Иванъ.

Лъжа и клеветата... Но, да не губимъ време.

Асѣнь (замислено).

Че кой? За какво?

От. Иванъ.

Иванку.

Асѣнь (подава се назадъ).

Иванку!